

Toprak Uyanırsa

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) • 02 Kasım 2014

Öğrenci arkadaşım Dilek Cangir'e armağandır.

Ateşle yoğrulmuş bir gece.
Toprak derin uykusunda.
Rüzgarın umutsuzluğunda sessiz bekleyişim.
Yaşamak hevesim halen tükenmedi.
Ya toprak uyanırsa?
Lahuti bir müziğin ritminde,
Sonsuzluğa uzanış.
Bulutlardan toprağa yağmur sunmalı,
Yakaran bir yağmur.

Saat Bir kırk beş.
Gece derin.
Karanlıklarda tükenen gençliğim.
Buhur gibi bir koku.
Ya da gül suyu.
Ne bileyim belki de aselbent.
Adı ölüm mü bu matemim?
Sınıfsal çatışmalar.
Ütopyalar, siyaset, dahası aşk, vefasızlık.
İhanet.
Ya toprak uyanırsa?

Derdim yeter.
İçime kapandım.
Sustum...
Ver elini bana, gel şöyle.
Gariptir, halen seni özlüyorum.
Geceyi dinle, ama güneşi de düşün
İhmal etme.
Hüzün yükseliyor topraktan semaya.
Sere serpe yıkanıyor toprak.
Bedenimde bir iksir adı yine mi aşk?
Yoruldum sevmekten.

Uyansın artık toprak, yeni bir misafiri var.
Sınıfsız
Siyasetten uzak
Ütopyaları alt üst.
Vefasızlık yıkmış onu.
Öylesine bir aşık.

Saat Bir elli yedi
Hayatın sonu.
Uykuların en güzeli gelecek.
Yüreğin dağarcığı zirvede.
Az sonra bilinmedik bir yolculuk başlayacak.
Ah, vah diyecek herkes.
Sonra unutacak.
Toprak bekliyor yeni misafirini.
Birazdan doycak.
"Yolcudur Abbas, bağlasan durmaz"

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN